

stičnega (pravnega) ministrstva pa dr. Klein. Vsi drugi ministri ostanejo kot so bili prej. Torej ostane tudi dosedanji poljedelski minister grof Bukoj. Novi ministrski predsednik je poklical več vplivnih poslancev k sebi, da se z njimi pogovori, kako oživiti plodono delovanje v državnem zboru. Izmed slovenskih poslancev sta bila poklicana dr. Šusteršič in dr. Ploj.

Politični ogled.

Kako se gospodari v Gradcu? Graški občinski svet je dovolil „Schulvereinu“ povodom njegove 25 letnice častno darilo 2000 K. Da se je ta predlog sprejel, so omogočili mednarodni socijaldemokrati. Na eni strani ima mesto milijone in milijone dolga, na drugi strani pa mečejo denar skozi okno. Lepo gospodarstvo! Dežela bo pa potem plačevala dolgove mesta!

Deželni predsednik kranjski baron Hein je v svojem nasprotstvu do slovenskega ljudstva postal zares že strasten. Zadruga zveza kranjska se je potrudila, da bi tudi kranjski kmetovalci, ki trpe na pomanjkanju krme, dobili od tistih 500.000 K, ki jih je dunajska vlada določila v ta namen, nekaj pomoči. A deželna vlada kranjska, kateri načeljuje baron Hein, je poročala na Dunaj, da imajo na Kranjskem preveč krme, in vsled tega bo bržkone izostala sedaj vsaka podpora. Taki so nemški prijatelji slovenskega ljudstva!

Kmet in obrtnik. Predsednik dunajske trgovske zbornice vitez Kink je izrazil v nekem govoru željo, da bi se vlada pri trgovinskih pogodbah z Rusijo in balkanskimi deželami bolj ozirala na obrt nego na kmetstvo. Dunajska trgovinska zbornica ima velik upliv na javnost, za to morajo vsi kmetijski prijatelji ugovarjati, da bi uresničevala želje obrtnikov in trgovcev na korist kmetov. Avstrijska vlada itak izmeče vsako leto na milijone podpor za obrt, dočim kmetje le v največji sili dobijo kako majhno podporo. Avstrijski kmetje in njih prijatelji morejo toraj stati na straži, da se pri trgovinskih pogodbah ne prezirajo. Tukaj kmet, tam obrtnik, mora biti kmetstvo geslo. Ne smemo pa delati tako, kakor pristasi tujkega lističa, ki se dajo omamiti od klica trgovcev in obrtnikov: bodimo si prijatelji! ter ne vidijo, da so njih težnje in težnje obrtnišva ter trgovstva si bile vedno manj ali več nasprotne.

Na Moravskem se je ustanovila nova kmetijska stranka ter si nadela ime agrarna stranka. Ker že na Moravskem obstoji kmetijska stranka, katero vodi neustrašeni in delavni voditelj kmet Šamalik, je samoumevno, da je nova stranka neperjena pred vsem proti tej stranki. Šamalik in ogromni del kmetijskega prebivalstva pa stoji na krščanskem stališču.

Kar je došel nekega gospoda; gotovo je bil kak meščan. V veliki hitrosti ni mogel Janez zaobrniti kolesa, zato je tujca nekoliko oplazil in tik njega zdrčal naprej.

„Klada ti, lena! Vsaj ogni se, da te ne povozim!“ je zagodrnjal nad tujcem, da je ta srdit zažugal za dirjajočim s svojo debelo palico in poslal za njim precej robato kletev, ki je pa naši viri dobesedno ne omenjajo.

Janez jo je torej pripihal že blizu Maribora ter začel čedalje počasneje voziti in sicer in sledečega vzroka:

Kolesarji, ki so mu ali naproti pridržali ali ga pa došli, so venomer zvončkali, da so se jim ljudje izogibali. Našega Janeza pa je jelo skrbeti, kako bo to, ker nima zvonca. Sklenil je torej po kratkem premotritvanju v svoji prebrisani glavi, da bo počasi vozil in nad ljudmi kričal, naj se mu izognejo. Saj bi bila vendar sramota, ko bi peš hodil poleg dobrega kolesa. Sedaj-le se mora vendar postaviti!

„Beži, da te ne povozim!“ je zakričal nad prvim in zdrčal naprej.

In to je moral Janez velikokrat ponoviti.

(Konec sledi.)

in to mnogim ni prav, katerim je malo skrb za kmeta, a vse za boj proti neumni pošasti tako zvanega klerikalizma. Šamalik kliče v listu „Selské Hlasy“ svoje sobrate, da se borijo za kmetijske koristi pod zastavo katoliško-narodno!

Zatiranje Poljakov na Pruskem! Dva nemška društva delujeta na Pruskem v pogin Poljakov, toda brezuspešno. Poljaki se vedno bolj množijo in krepijo. Povrh je še izdala pruska vlada ukaz, da ne smejo poljski učitelji tudi ne s svojo družino v poljsčini obče-vati, ampak vedno nemški. O katerem učitelju se izve, da s svojo rodino poljski govori, zgubi takoj službo. Zato pa sedaj tam cvete grdo nemško ovađustvo, da se očrni poljski učitelji. Kljub temu pa tarnajo nemški listi, da so ponemčevalni uspehi jako slabi. Poljake je celo to kruto in grdo ravnanje še bolj združilo in jih navdalo z odporno silo, tako, da so se zadnji čas narodno in gospodarsko okrepili. Posebno ima zmernostno gibanje med njimi čudovite uspehe! Poljske naselbinske banke, ki kupujejo od Nemcev posestva in jih prodajajo Poljakom, so bile tako delavne, da je prišlo v zadnjih petih letih 22.000 ha zemlje iz nemških v poljske roke. Tudi protestantovsko društvo „Gustav Adolf Verein“ deluje tam v ponemčevalnem smislu in istočasno širi protestantovsko vero. L. 1903 je izdalo to društvo na Poljskem 150.000 mark, vsega skupaj pa že štiri in pol milijona mark. Res občudovati moramo poljsko vztrajnost, ki ne podleže tem nemškim napadom, ampak celo napreduje. Z mirno vestjo lahko rečemo, da dobe Poljaki v tem hudem boju moči v katoličanstvu!

Dopisi.

Podgorje pri Slovenjgradu. (Občinski odbor v Podgorji pri Slovenjgradu) je izvolil velecejenega g. Ivana Rogina, okraj. načelnika, veleposestnika, župana itd., v priznanje velikih zaslug kot 25letni župan občine Podgorje svojim častnim občanom. Dne 27. decembra 1904 t. j. ravno ob 25letnici županovanja zbrali so se vsi občinski svetovalci in odborniki v šoli ter od tod odkorakali z godbo na čelu k velespoštovanemu g. županu. Gosp. občinski odbornik in nadučitelj Matija Šmid je po slavnostnem v srce segajočem govoru oddal gosp. slavljenču častno diplomu. Omeniti moramo, da že med govorom ni ostalo nobeno oko navzočih brez solz, posebno ginljiv pa je bil prizor, ko mu je gosp. nadučitelj oddal v roko diplomu s prošnjo, naj gosp. župan pozabi vse sitnosti, katere mu je povzročilo 25letno županovanje ter naj še v bodoče tako po očetovsko skrbi za blagor občine. Ginjen je sprejel gosp. župan častno diplomu ter se zahvalil vsem občinskim svetovalcem in odbornikom za izkazano mu čast. Povdarjal je, da mu je bilo le s pomočjo občinskih odbornikov mogoče poravnati precejšni dolg, katerega je imela občina, ko je bil on prvič izvoljen za župana. V času njegovega županovanja se je poplačal stari dolg občine, ter se je postavila lepa šola, a pri tem so ostale občinske doklade le s 25 %, s čim se pač nobena občina v okraju ne more ponasati. Na to povabi odlikovanec polnoštevilni občinski zastop za mizo, kjer se je pri izvrstni vinski kapljici vrstila napitnica za napitnico! Ta dan bo ostal vsem občinskim odbornikom, kakor tudi vsem navzočim, katerih je bilo toliko, da je bila njegova velika gostilniška soba natlačena polna, v najprijetnejšem spominu! Iz marsikaterih ust se je slišalo: „Tako veselega večera, kot je danes, še nisem doživel.“ Mi pa kličemo vam cenjeni g. župan: „Bog vas ohrani še mnogo, mnogo let v blagor naše občine in milega nam slovenskega naroda.“

Iz Stanovskega pri Poljčanah. (Občinske volitve.) Dne 19. decem. smo imeli občinske volitve, ki je v 3. in 2. razredu izpadla ugodno za našo slovensko občino; pa tudi v 1. razredu bi bili lahko zmagali, ko

bi se trije volilci ne bili dali premotiti od zunanjih agitatorjev, da so rajše glasovali za ljudi, ki niti ne stanujejo v domači občini, kakor pa za poštene domačine. Ali je lepo za našo občino, da sedijo v našem občinskem odboru tujci Tonč Grundner in Alojzij Kugler, katerih niti lastna občina ne mara v občinskem zastopu? Ali se nam ni bati, da bomo imeli pri občinskih sejah samo nemir in prepir namesto blagonosnega delovanja za občinski blagor! Kakšnega duha so takšni ljudje, smo se dovolj jasno prepričali na dan volitve. Kar zgražali smo se nad obnašanjem Albina in Janeza Grundner. Najzadnji slovenski hlapec se zna boljše obnašati kakor takšni ljudje. In take ljudi naj poslušajo potem slovenski možje? Trdno smo prepričani, da so se tudi najbolj zaslepljenemu volilcu odprle ta dan oči; saj je par sicer poštenih, toda to pot žalibog zapeljanih volilcev 1. razreda takoj po volitvi izreklo, da ne bodo nikdar več volili tujcev, ampak dobre domačine v občinski odbor.

Obžalujemo, da je naš dosedanji župan ves zapleten v zanjke poljčanskega Antona Grundner. Ali nimamo Slovenci dovolj posojilnic, da ni treba hlapčevati tujcem? Sicer smo pa trdno prepričani, da bo vis. namestnika to volitev ovrgla; saj se je pred volitvijo in med njo zgodilo več nepostavnosti. Ugovor se je vložil takoj drugi dan po volitvi in sicer proti pismenemu potrdilu županstva. In če teden so tuhtale učene nemškutarske butice, kaj naj storijo z upravičenim ugovorom, in res so stuhtale nekaj tako pametnega, da smo se morali smejeti. Tebi nič meni nič je poslal župan po svojem sinu pismeni ugovor enemu volilcu nazaj, ki ga pa ni izročil dotičnemu v roko, ampak ga je nesel v kuhinjo, češ, tu imate nekaj za vašega gospodarja in jo je urno zopet odkuril. Seveda se je ugovor takoj vrnil prebrisanemu našemu županu, obenem pa tudi poslala pritožba na višjo oblast, ki bo poučila župana, da se na takšen način ne rešujejo rekurzi in ne uganjajo predpustne burke. Omilujemo gosp. župana, da ima tako butaste zasebne svetovalce, ki ga smešijo pred celim svetom. Kako kislo jabolko je pač ta nesrečni rekurz in vendar bo treba vgrizniti vanj!

Od Sv. Jakoba v Slov. gor. (Raznoterosti.) Na novega leta dan smo imeli v gostilni g. M. Peklarja počeljšiv shod, na katerem nam je potovalni učitelj gosp. Bele razjasnjeval o umnem preustrojenju ameriških vinogradov, kakor tudi o precepljenju, rezi in gnojenju ovočnega sadja. Vsakdo bi si pač mislil, da bo takšno predavanje zvabilo vsaj večje število kmetov in vinogradnikov; a žalibog, mora se reči, bilo jih je komaj dvajset. Kje je temu vzrok, ne vemo; bržkone pa v nezadostnem oznanjenju tega shoda in pa v nebriznosti kmetijskega ljudstva za takšne shode. V zadnjem času zaslovel je tudi naš g. predstojnik po imenu „Skoff“ vsled njegovega duhovitega govora na Franceljnovem shodu v Mariboru, tako, da je bilo njegovo ime brati v vseh časnikih. Zakaj li njegovega preimenitnega govora niso objavili, to si pač vsak lahko raztolmači; bržkone niso hoteli svojih cenjenih bralcev vznemiriti. Da so se mu takrat hlačice tresle, to res ni bil majhen „špas“; a dragi čitatelji, danes pa vam lahko povemo, da se mu ne tresejo več samo hlačice ampak tudi njegov občinski stol, kateri se bo mogoče v tekočem letu prav rad prekucnil izpod njega, kajti njegovi pristasi se začnejo dramiti ter ga polagoma zapuščati; ne zdi se jim pač več vse pravo in posnemanja vredno pri njegovem gospodarjenju. Zadnji čas pa je začel igrati še tudi neko drugo ulogo; prevzel je bržkone začasno službo občinskega sluga ali policaja, ker je njegovo mesto ravnokar izpraznjeno. Na starega leta dan namreč je bila v tukajšnjemu hotelu „zum Mohr“, po domače pri Sitarju, predstava, v kateri je pokazal naš občinski predstojnik svojo moč in svoj govorniški talent; kajti dvema navzočima poštenima kmetoma Juriju Platejsu in Francu Peklar, občinskemu svetniku, dajal je takšna lepa imena, da sta bila prisiljena se odstraniti; zadnjega je še tudi napadel ter ga mislil malo

preobrniti; a zgodilo se je narobe; g. Grega je padel tako mogočno, da se je stresel celi hotel in da je g. predstojnik komaj svoje ude skupaj pobral. Njegova glava biti je morala že grozno razburjena, ker je zlival čaj na tla ter metal kupice, kakor bi bil res sam turški sultan. Da začne tako ravnanje obč. predstojnika ljudstvu že malo presedati, bo pač vsakdo uvidel. Ni čuda tudi, da je tukajšnja mladina tako zapuščena ter neolikana, ko ima take vzglede na možu, ki naj bi bil vzor vse občine. — Navesti bi se še dalo marsikaj o tem gospodu, a mislimo, da ima to pot kot voščilo za novo leto, če tudi že malo pozno, precej dovolj!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Iz finančne službe. Za davčnega praktikanta je imenovan g. Jožef Sevec v Ptuj in za davčnega pristava v Radgoni Gustav Švršnik v Celju. Prestavljeni so davkarji: Ferd. Pichler iz Slovenjgradca v Voitsberg, Jožef Grah iz Kirchbacha v Laško, Anton Grejan iz Laškega v Ormož in Karol Reicher iz Irđninga v Slov. Bistrico, davčni praktikant Franc Petovar iz Ormoža v Mariberg, davčni oficijal Alfons Sorglechner iz Brucka v Celje.

Zaročil se je v Mariboru dne 26. m. m. g. orožniški postajevodja Karl Kurnik iz Gačke v Hercegovini, z gospod. Vekoslavo Janžekovič iz Maribora.

Mariborske novice. Minoli mesec smo poročali o Francu Vakej iz Bohove, ki se je zoperstavil redarju, ko ga je isti hotel aretirati pri žganjarni na Tržaški cesti. Zato je bil obsojen Vakej na osem mesecev težke ječe. Dne 11. m. mes. je presedel šest mesecev, danes sedi zopet za osem mesecev. In vzrok? Žganje! — V Maribor so došli od namestnije načrti za nov most čez Dravo. Prvi načrt je za most od glavnega trga, drugi pa za most od Viktrinske ulice. Kateri načrt se bo sprejel, je odvisno od tega, kje bodo hiše več stale, ki se imajo podreti. Najboljši prostor za most pa bi bil od Badgasse, ker tam ni treba nobenega prostora odkupiti in je tudi lep dovoz po imenovani ulici. Toda, o groza, tam stoji Narodni dom, ki bi potem stal na prelepem prostoru. In to ne sme biti, rajši plačajo mestni očetje tisoče in tisoče za odkupnino hiš! Lepo gospodarstvo!

Mariborski okrajni zastop izkazuje v proračunu za l. 1905 dohodkov 126.155 K, pokritja 70.345 K, primanjkljaja 55.810 K. Taki so „Štajerčevi“ naprednjaki — v dolgovih!

Filijalka ljubljanske kreditne banke se ustanovi v Mariboru. Kapitala bo treba dva milijona kron.

Urednik lažnjive „Marburger Zeitung“ obsojen. Minolo soboto je bil obsojen urednik protestantovsko-nemške „Marburgerce“ na 40 K ali štiri dni zapor, ker ni sprejel popravka od predstojništva mariborskega franciskanskega samostana, o katerem je prinesel neresnično vest.

V Oplotnici so občinske volitve razveljavljene. Pri novih volitvah, ki bodo kmalo po novem letu, naj vsak narodnjak stori svojo dolžnost. Vsi vrli slovenski možje takrat na volišče!

Št. Ilj v Slov. gor. Hrabri junaki so pa res naši vrli mladeniči. Človeku srce poskakuje veselja, če jih posluša, kako se medsebojno vzpodbujajo in navdušujejo za narodno delo. Zdaj se snidejo pri kakem zborovanju, drugokrat zopet na domu kakega vrlega narodnega mladeniča — in veselo jih je videti skupaj. Svoje središče pa imajo v „Mladeniški zvezi.“ Tu bi jih morali videti in slišati! Ves šentilj lahko gleda s ponosom na te neustrasene junake. Zdi se ti, da si res v Mandžuriji. In vsak mladenič ti je kakor ruski

vojak — ki s toliko vztrajnostjo in s tolikim pogumom odbijajo sovražne japonske napade. Četa takih junakov nam daje veselo upanje, da nas čakajo boljši časi. Le naprej, sovražnik se trese! Le tako naprej, hrabri junaki, v novem letu in zmaga bo naša!

Uravnava Pesnice. Iz Gradca nam pišejo z dne 4. t. mes. slovenski poslanci: V današnji seji je deželni zbor predlog kulturnega odseka glede nadaljevanja uravnave Pesnice v tretjem oddelku, t. j. od železnice pri Moškanjcih do izvira v Dravo, sprejel. Poročevalec deželnega kulturnega odseka poslanec dr. Jurtela je svoje poročilo že dne 29. oktobra 1904 zgotovil in predložil. Takrat še ni bilo ne duha ne sluha o obstrukciji slovenskih poslancev v deželnem zboru — toda predlog o nadaljevanju uravnave Pesnice do 4. t. mes. ni prišel na dnevni red! Danes je to vprašanje vendar enkrat rešeno, uravnava Pesnice se bo nadaljevala! Zato je določena doba štirih let. Stroški dela so proračunjeni na 390.000 K. K stroškom prispeva država 45 % in dežela 45 %, okraja ormoški in ptujski pa vsaki 10 %. Upajmo, da bo imela uravnava tiste dobre posledice, katere vsi posestniki na obeh straneh Pesnice željno pričakujejo.

Grajsčino Langental pri Pesnici je kupil ritmojster baron Behr od konzula Sitzlerja.

Ptujske novice. V tukajšni vojašnici se je ustrelil pijonir Beck. Zapor, katerega bi moral presedeti čez praznike, je vzrok samomoru. — Ker ptujskemu županu pekarija in trgovina z moko in soljo ne nese dovolj, zato je tudi začel tržiti s premogom. Zdaj zalaga on s premogom „Studentenheim“ in „Mädchenheim“, katere je sam dal zidati. Drugi trgovci s premogom pa morajo gledati skozi prste in se jezijo. Za svoj premog si je pa sezidal Ornig nasproti Vračkovi gostilni leseno uto, ki je tako grda, da kazi cel prostor. Ko bi tako grdo kočjo kdo drugi hotel tja postaviti, gotovo bi mu prepovedal občinski svet. Seveda župan Ornig, ta sme vse storiti! Ljudje si pripovedujejo, da je Ornig zato začel barantati s premogom, ker „gšeft“ z zemljami, moko in soljo ne nese več toliko, odkar so se začeli kmetje v ptujski okolici zavedati in nočejo več pri njem kupovati.

„Pettauer Zeitung“ — je nehala izhajati, primanjkovalo ji je naročnikov. Kdo pa bo tudi bral te neumne napade in psovanje Slovencev. To je slednjič že presedalo Nemcem samim, zato so opustili ta list. Zopet je torej izginil sramotilec našega naroda!

Šnopsarsko mesto Ptuj. Na potu iz Ptuja proti Budini so se stopili Janez Levičnik iz Sel, Andrej in Ignac Levičnik iz Markove, in njun bratranec Andrej Levičnik ter Ožbald Strafela iz Zabovc. Napili so se v ptujskih žganjarnah žganja. Pri tepežu so ubili Janeza Levičnika, težko ranjen je bil Strafela, lahko ranjen pa Andrej Levičnik. Nesrečno žganje, katerega se v Ptuj toliko stoči, je zopet zahtevalo svoje žrtve. Če hoče „Štajer“ kaj dobrega storiti, naj gleda in skrbi, da se v Ptuj ne bo napajalo ubogo slovensko ljudstvo z žganjem. Pri Nemcih ima Ptuj ime „Schnapsmetropole“, kar bi se po slovenskem reklo „šnopsarska prestolnica!“

Od Sv. Martina pod Vurberkom. Občinske volitve se bližajo! Možje, na noge! Pridite vsi na volišče! Poglejte koga bodele volili! Volite poštene, katoliške možje, ne dajte se voditi od svojih nasprotnikov! Martiški občan.

Sv. Anton v Slov. gor. Pred kratkim so se vršile volitve v občinski odbor za Cerkvenjak. Bilo se je bati, da še nadalje ostane posilinemsko vladarstvo. Danes pa moramo z zadovoljnostjo javiti, da je zmagala sedaj narodna stranka. Za župana je izvoljen veren katoličan in narodnjak, trgovec gospod Jožef Tušak. Čast možem, kateri so volili po svojem prepričanju!

Od Sv. Jurija v Slov. gor. Mravlagov gradič „Gut Heil“ je kupil Fr. Černec

po domače Finster. Hanekova posestva s hišami in gospodarskimi poslopji vred pa mladi narodnjak in župan gosp. Franc Krajnc in Malne za 37.000 kron. Vrlo! Posilinemcu pa srečno pot!

Sv. Lovrenc v Slov. gor. Letina je bila pri nas zelo slaba, sadja je še bilo prav obilo, toda slaba cena. Vinska trta nam ni mogla donesti žlahtne kapljice, ker je peronospora hotela vse uničiti. Dosedaj smo kopali v novih vinogradih, v starih opustošenih pa pridno regulirajo, da bi žlahtno ameriško trto nasadili po teh krasnih slovenskih hribih. — Za občino Sakusak je izvoljen Fr. Štebih za župana že tretjekrat. Slava!

Slovenjgradec. Dne 12. marca l. 1901. je pobegnil iz zapore v Slovenjgradcu 30 let stari Mihael Keber iz Golovabuke pri Slovenjgradcu. Po pobegu si je takoj dal drugačno ime in tako veliko prepotoval, ne da bi ga bili mogli zaslediti. Pod imenom Peter Pavlič, na čigar ime je imel tudi v posesti poselsko knjižico, je izvršil, kakor se je doglalo, mnogo tatvin. Sedaj ga je orožništvo prijelo v Velikoven in ga izročilo okrožnemu sodišču v Celje, odkoder pa ne bo tako hitro prišel.

Iz Ribnice. Dolgo let je tukaj vrlo županoval g. Filip Strajbar ter si posebno pri stavbi občinske hiše velike zasluge pridobil. Iz hvaležnosti ga je občinski odbor imenoval častnim občanom. Vsled velikih domačih skrbi in drugih razlogov se je odpovedal županstvu. Dne 19. m. mes. si je občinski odbor mesto njegove županosti izvolil značajnega gosp. Janeza Zapečnik.

Občina Brezno ob Dravi šteje 800 prebivalcev deloma iz Brezna, deloma iz Št. Ožbalta pri Dravi. Pred tremi leti je bil izvoljen občinskim predstojnikom takrat še katoličan, ki pa je, kakor znano, v teku svoje dobe odpadel. In pred kratkim so dne 15. dec. izvolili občinskim predstojnikom naravnost brez obotavljanja tega protestanta. Znamenje, da so v Breznu katoličani v političnem oziru zelo mlačni. Za bodočnost na noge!

Rogaška Slatina. Za stalnega vodjo rogaškega kopališča je od deželnega zbora imenovan dr. Oton pl. Aufschneider, za ravnatelja zdravilišča deželni tajnik dr. Franc Muli. Oba Nemca!

Umrl je v Št. Janžu na Dravskem polju veleposestnik gosp. Davorin Fric, v najlepši moški dobi. Pokojnik je bil iskren rodoljub in več let občinski odbornik. N. v m. p.! — Umrl je pri Sv. Miklavžu blizu Slovenjgradca dne 26. dec. l. l. Ivan Podmenik p. d. Panjek; zemlja ga je pokrila v najboljši dobi 33 let. Za njim tuguje žalostna vdova z malimi otročiči. Živela je z njim komaj 10 let v najsrečnejšem zakonu. Za njim tudi žaluje cela občina, ki je izgubila modrega svetovaleca. Rajni je bil vzor naprednega posestnika v vsakem oziru. Poleg tega je bil kremenit značaj; v njegovi hiši je vladalo nemahljivo versko prepričanje in strah božji. Radi tega se mu je poverila častna služba cerkvenega ključarja in načelnika šolskega sveta. Pridobil si je srca vseh, ne le v domači župniji, ampak daleč na okoli. To priča pogreb, katerega se je udeležila ogromna množica. Tebi pa, nepozabni rajni, kličemo: počivaj v miru do boljšega vstajenja!

Nestrpnost mladih liberalčkov. Celjska „Domovina“ poroča o naslednjem slučaju, ki nam jasno kaže sovraštvo nekaterih krogov proti vsemu, kar le nosi ime katoliško. Ko je Nadina Slavjanska koncentrirala v Celju, sedli so se člani liberalnih vseučilišnih društev „Tabor“, „Slovenija“ in „Ilirija“ k mizi gimnazijcev. Pozneje prideta k isti mizi tudi člana katoliškega slovenskega akademičnega društva „Zarja“ ter prisedeta. Ko pa prisedeta, so vsi mladi liberalčki, ki so udje imenovanih društev, takoj vstali in se odstranili. Ker se „Zarja“ od drugih slovenskih akademičnih društev razločuje s samo v priznavanju katoliških načel, ni dvoma, proti čemu so Taboriti, Slovenijani in Ilirijani nestrpni in kaj vzbujajo